

λάμπον τῷ ἡλίῳ ... τὸ γὰρ περιχεόμενον ὕδωρ τῷ ν έ φ ε ι ἄνεμον ἐποίησεν.

νήκουστος. Κωφὸς/ἀνάλγητος, deaf to, Ἐμπεδοκλῆς 137.3 οἱ δ' ἀπορεῦνται λισσόμενον θύοντες· ὁ δ' αὖ ν ή κ ο υ σ τ ο ς ὁμοκλέων σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνετο δαῖτα.

νηλεής. Ἀνελέητος, pitiless, Ἐμπεδοκλῆς 139.1 οἷμοι ὅτι οὐ πρόσθεν με διώλεσε ν η λ ε έ ς ἡμαρ.

Νημερτής (ἀντίθ. Ἀσάφεια). Ἡ Ἀλάθητη (προσωποπ.), The Infallible (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 122.4 Ν η μ ε ρ τ ή ς τ' ἐρόεσσα μελάγκουρός τ' Ἀσάφεια. Πρβλ. ἀβέβαιος.

νήπιος. Μωρὸς/ἀνόητος, infantile/foolish, Ἡράκλειτος 79 ἀνὴρ ν ή π ι ο ς ἤκουσε πρὸς δαίμονος ὅκωσπερ παῖς πρὸς ἀνδρὸς Ἐμπεδοκλῆς 11.1 ν ή π ι ο ι· οὐ γάρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναι 137.2 μορφὴν δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον νῖον αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα ν ή π ι ο ς Δημόκριτος 76 ν η π ί ο ι· σ ι ν οὐ λόγος, ἀλλὰ ξυμφορὴ γίνεται διδάσκαλος. Πρβλ. ἀνόητος, ἀνοήμων.

νηστεύειν. Νηστεύω/ἀπέχω, fast/abstain, Ἐμπεδοκλῆς 144 ν η σ τ ε υ σ α ι κακότητος.

Νῆστις. Νῆστις/νερό (προσωποπ.), Nestis/water (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 6.3 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε· Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἡδ' Ἀιδωνεὺς Ν ῆ σ τ ί ς θ', ἡ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον 96.2 ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐστέροισι χοάνοισι τὼ δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Ν ή σ τ ι δ ο ς αἵγλης, τέσσαρα δ' Ἡφαίστοιο.

νικᾶν (τύπ. νικεῖν, ἀντίθ. ἡσσᾶσθαι) 1. Κερδίζω νίκη, win a victory, Ξενοφάνης 2.21 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, εἴ τις ἀεθλεύων ν ι κ ῶ Πίσας παρ' ὄχθας. || νικέων. Νικητής, victor, Δημόκριτος 249 στάσις ἐμφύλιος ἐς ἑκάτερα κακόν· καὶ γὰρ ν ι κ έ ο υ σ ι καὶ ἡσσωμένοις ὁμοίη φθορὴ 2. Ὑπερτερῶ, surpass/excel, Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδω-

ρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης· διόπερ νικᾷ τῷ ἥσ-
σони καὶ βεβαίω τὸ μεῖζον τῆς ἐλπίδος.

νίκη. Νίκη, victory, Ξενοφάνης 2.1 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῇτι
ποδῶν νίκη ν τις ἄροιτο. Πρβλ. νικᾶν.

νοεῖν 1. Νοῶ/συλλαμβάνω μὲ τὸν νοῦ, apprehend/perceive
by the mind, Ξενοφάνης 24 οὐλος ὄρᾱ, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δέ
τ' ἀκούει Παρμενίδης 2.2 αἴπερ ὁδοὶ μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆ-
σαι 3 τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστίν τε καὶ εἶναι 6.1 χρὴ τὸ λέγειν τε
νοεῖν τ' ἐὼν ἔμμεναι 8.8-34-36 οὐδ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐάσω φα-
σθαι σ' οὐδὲ νοεῖν ... ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἔστι
νόημα. οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφασισμένον ἐστίν, εὐρήσεις
τὸ νοεῖν Ἐμπεδοκλῆς 3.12-13 μήτε τι τῶν ἄλλων, ὁπόση πόρος
ἐστὶ νοῆσαι, γυίων πίστιν ἔρυκε, νόει δ' ἡ δῆλον ἕκαστον
Δημόκριτος 11.9 μήτε ἐν τῇ ψαύσει αἰσθάνεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ λεπτότε-
ρον <δέη ζητεῖν, τότε ἐπιγίνεται ἡ γνησίη ἄτε ὄργανον ἔχουσα
τοῦ νοῦ σαι λεπτότερον> 143 ὅσα τις ἂν νόησαιο Μητρό-
δωρος 2 πάντα ἐστίν, ὃ ἂν τις νοήσαιο. || **νοεῖσθαι.** Φιλόλαος 4
καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γινωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι· οὐ γὰρ οἷόν τε
οὐδὲν οὔτε νοηθῆμεν οὔτε γνωσθῆμεν ἄνευ τούτου Δημόκριτος
129 φρενὶ θεῖα νοῦνται. || **νοητός.** Διανοητός, apprehensible,
Παρμενίδης 8.8 οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητὸν ἐστίν ὅπως οὐκ ἔστι.
Πρβλ. αἰσθάνεσθαι γινώσκειν, διανοεῖσθαι, ἐννοεῖσθαι, ἐπίστασθαι,
συνιέναι, φρονεῖν 2. Ἔχω κατὰ νοῦ/σκέπτομαι νά, have in mind/
intend to, Ἐμπεδοκλῆς 84.1 ὥς δ' ὅτε τις πρόοδον νοέων
ὠπλίσσατο λύχρον χειμερίην διὰ νύκτα.

νόημα (τύπ. νοῦμα) 1. Νόηση/νοῦς, intelligence/thought,
Ξενοφάνης 23.2 εἷς θεός, ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος, οὔτι
δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὐδὲ νόημα Παρμενίδης 16.4 τὸ γὰρ
αὐτὸ ἐστίν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ
παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστὶ νόημα Ἐμπεδοκλῆς 105 αἵματος ἐν πε-
λάγεσσι τεθραμμένη ἀντιθορόντος, τῇ τε νόημα μάλιστα κικλή-
σκεται ἀνθρώποισιν· αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόη-
μα 110.10 πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόημα τοις αἴσαν.
Πρβλ. πραπίδες, φρόνησις 2. Νοητική ἐνέργεια/σκέψη, mental